

มี 2.6 แสนล้านก็ซื้อวันวานกลับมาไม่ได้

หน้าต่างความคิด



● เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว

ผู้อำนวยการศูนย์วิจัย
ม.ธุรกิจบัณฑิต

คลิปการแถลงข่าวเกี่ยวกับการจำนำข้าว ที่รัฐมนตรีและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ถูกนักข่าวไล่ต้อน เนื่องจากไม่สามารถตอบคำถามว่าจริงๆ โครงการนี้ขาดทุนไปเท่าไร ประโยคเด็ดจากนักข่าวท่านหนึ่งที่ว่า “เราจะล้มตัวเลข 2.6 แสนทันที ถ้าท่านให้ตัวเลขใหม่มาค่ะ” ได้สะท้อนให้เห็นว่านักข่าวต้องการข้อเท็จจริงเพื่อจะได้ไปชี้แจงต่อสังคมว่า ตัวเลข 2.6 แสนล้านบาทที่ตอนนี้เป็นตัวเลขเดียวซึ่งเกิดจากการใช้คณิตศาสตร์เบื้องต้นบวกกลับกันตามหลักการทางบัญชีนั้น เป็นตัวเลขที่ถูกต้องหรือไม่ การที่ผู้ตอบคำถามเลือกใช้คำว่า “ข้อมูลลับ” เพื่อเลี่ยงการตอบตรงๆ เป็นการเดินหมากที่อันตรายเป็นอย่างยิ่ง เพราะคำนี้เป็นคำต้องห้ามสำหรับรัฐบาลที่แสดงตนว่าเข้ามาอย่างถูกต้องตามครรลองของประชาธิปไตย

โครงการนี้เป็นโครงการใหญ่ มีเสียงเตือนจากรอบทิศทางว่าจะไม่คุ้มค่า ท่านกลางเสียงเตือนเหล่านี้ หากรัฐบาลคิดจะเดินหน้าก็ควรมีการจัดทำข้อมูลต่างๆ ไว้แกัดกับข้อครหาที่เกิดขึ้น สามารถหยิบขึ้นมาใช้ได้ทุกเมื่อ ภาพการตอบแบบอ้อมๆ ที่ความได้อย่างเดียวว่า ไม่ได้ทำการบินมาตีพอ ความเสียหายในเชิงภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นนี้ เป็นความเสียหายทางการเมืองในระดับที่ไม่มีความจะกู้คืนมาได้ อีกแล้ว ต่อให้มีตัวเลขใหม่ออกมา ก็ไม่มีวันทำให้คนล้มตัวเลข 2.6 แสนล้านไปได้ การก๊วกฤตติศาสตร์คราวนี้ มีทางออกเพียงทางเดียว คือการออกมาขอโทษและแสดงความรับผิดชอบ การตั้งคนใหม่มารับผิดชอบไม่ได้ช่วยให้อะไรดีขึ้น การบริหารงานผิดพลาดเป็นเรื่องเข้าใจได้ และเป็นเรื่องที่สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกรัฐบาล หากชุดข้อมูลย้อนหลังไปในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา บางทีเราอาจจะเห็นบางโครงการในรัฐบาลชุดก่อนหน้าสร้างความเสียหายมากกว่านี้เสียด้วยซ้ำ



ประเด็นที่น่าเป็นห่วงกว่า คือ ความเคลื่อนไหวของคนในรัฐบาลที่จะฟ้องกลับพรรคฝ่ายค้านในประเด็นเดียวกัน ความเคลื่อนไหวแบบนี้ กำลังจะทำให้รัฐบาลข้ามเส้นจากการบริหารงานผิดพลาด เป็นรัฐบาลอันธพาล ก่อนหน้านั้นคนในรัฐบาลบางคนก็แสดงออกด้วยการพูดก่อนคิดที่หลัง เอาเสียงดังเข้าสู้กันมาหลายกรรมหลายวาระแล้ว การฟ้องกลับแก้ก็ยังไม่ต่างอะไรกับการรูดน้ำมันค่าออกแทนสูงลงไปในกองไฟที่ใกล้มอด

ที่นี้พอมีอะไรเกิดขึ้น และพอจะโยงกับรัฐบาลได้ คนก็จะเชื่อไปว่าเป็นฝีมือของรัฐบาลกรณีของคุณเอกอุทจะเป็นตัวอย่างสดๆ ร้อนๆ เพราะจนถึงวันนี้ แม้ยังไม่หลักฐานชัดเจนว่าความจริงเป็นอย่างไรรัฐบาลก็ได้รับแรงกระแทกไปเต็มๆ เรียบร้อยแล้ว ชั่วโมงนี้รัฐบาลต้องเลือกอย่างระมัดระวังว่า ใครควรพูด ใครควรนิ่ง ใครควรทำ ใครควรเฉย การเคลื่อนไหวที่ขาดเอกภาพเป็นปัจจัยที่จะบั่นทอนความน่าเชื่อถือของรัฐบาลในอัตราเร่งที่สูงขึ้น

ในความเป็นจริง โครงการจำนำข้าวมีทั้งผู้ได้รับประโยชน์และผู้เสียประโยชน์ ที่ผ่านมารัฐบาลออกมาแก้ต่างแค่เงินเหล่านี้ถึงมือชาวนา แต่ไม่ได้มีอะไรมาบล็อบโลจนที่ที่ต้องเสียภาษีเลย ว่า เงินที่ลงไปกับโครงการนี้ ได้ผลคุ้มค่าจริงหรือไม่ สมมติว่าโครงการนี้ขาดทุน 2.6 แสนล้านจริง คนไทยมี 67 ล้านคน แสดงว่าคนไทย 1 คน รวมถึงชาวนาเอง จะต้องช่วยกันลงขันกับโครงการนี้คนละประมาณ 3,900 บาท ซึ่งเป็นเงินไม่ใช่เล็กน้อย ถ้าคิดตามเกณฑ์ค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท คนงานหนึ่งคนต้องทำงานฟรีถึง 13 วันเพื่อช่วยให้ชาวนาได้เงินจากโครงการนี้

โครงการระดับนี้ อาจมีปัญหาการทุจริตในระดับพื้นที่บ้าง ลองนึกดูว่า ถ้าชาวนาครอบครัว

หนึ่งมีกัน 5 คน ต้องลงขันคนละ 3,900 บาท รวมแล้วครอบครัวนี้ต้องลงขันร่วมโครงการ 19,500 บาท ถ้ามีที่นาไม่เยอะ ได้ประโยชน์จากโครงการนี้น้อย บางทีเงินที่ได้รับเพิ่มจากโครงการนี้อาจจะน้อยกว่าที่ลงทุนไป แสดงว่าพวกเขาจะขาดทุนการมีที่ทำกินน้อยอยู่ แสดงว่าเป็นชาวนาที่ยากจน การขาดทุน

จึงส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของเขามากกว่าเดิม จึงเป็นการซ้ำเติมกันเห็นๆ

หากมีคนในรัฐบาลออกมาบอกว่า รัฐไม่ได้ไปแบมือขอเงินจริงๆ การวิเคราะห์ในย่อหน้าก่อนหน้าจึงเป็นไม่สมเหตุสมผล ก็แสดงว่า คนพูดยังไม่เข้าใจว่าการะทางการคลังสามารถกระทบกับประชาชนได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ตัวเลขดังกล่าวเป็นการประเมินผลกระทบในเชิงตัวเงินเบื้องต้นเพื่อให้เห็นภาพว่า นโยบายที่ต้องการจะช่วยเหลือมิรายได้น้อยกลุ่มหนึ่ง หากไม่มีการบริหารจัดการที่ดี สามารถส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของผู้มีรายได้น้อยอีกกลุ่มหนึ่งด้วยเช่นกัน

เมื่อทุกคนจะได้รับผลจากโครงการนี้ การที่สังคมจะตั้งคำถามถึงที่มาที่ไปของโครงการจึงเป็นสิทธิที่ชอบธรรมของพวกเขา รัฐบาลต้องเปลี่ยนท่าทีในการรับมือกับเหตุการณ์ ความมองว่าประเด็นการขาดทุนที่เกิดขึ้น ไม่ใช่ประเด็นทางการเมืองที่ฝ่ายค้านจะใช้ในการถล่มรัฐบาล แต่เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่ต้องชี้แจงให้หุ้นส่วนของชาติทุกภาคส่วนได้รับรู้ข้อมูลที่ถูกต้อง

ในลำดับที่หน้า หากตัวเลขที่ออกมาใหม่ต่ำกว่า 2.6 แสนล้านบาท ต่อให้มีเอกสารยืนยันแค่ไหน ก็ไม่มีทางจะกู้วิกฤตศรัทธากลับมาได้ อีกแล้ว ในเมื่อก่อนหน้านี้ งานเอกสารที่ควรจะเป็นงานที่ทำประจำในโครงการ ยังไม่สามารถจัดระบบจนให้คำตอบได้ แล้วรู้ๆ แค่นี้ก็วัน กลับมีตัวเลขใหม่

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 145,530
Ad Rate: 1,500

Section: First Section/ทัศนะวิจารณ์

วันที่: ศุกร์ 14 มิถุนายน 2556

ปีที่: 26

ฉบับที่: 9031

หน้า: 10(ล่าง)

Col.Inch: 62.04

Ad Value: 93,060

PRValue (x3): 279,180

คลิป: สี่สี่

คอลัมน์: หน้าต่างความคิด: มี 2.6 แสนล้านก็ซื้อวันวานกลับมาไม่ได้

ออกมาได้อย่างน่าอัศจรรย์ใจได้อย่างไร

หากขาดทุนใกล้เคียงกัน 2.6 แสนล้าน
บาทจริง จันการที่รัฐบาลปฏิเสธแบ่งรับแบ่งสู้
มาตลอด ก็แสดงว่า คนนอกสามารถทำงานใน
เรื่องของรัฐบาลได้ดีกว่ารัฐบาลเอง ในขณะที่
คนในรัฐบาลยังมั่งมั่งมั่งหารวบรวบเลขอยู่
คนไทยเขาก็รู้กันไปก่อนหน้านี้แล้วว่าตัวเลข
เป็นเท่าไร แบบนี้แล้วยังจำเป็นต้องรอข้อมูล
จากรัฐบาลอีกหรือ?

ถ้าผลออกมาว่า ขาดทุนมากกว่า 2.6 แสน
ล้านบาท ย่อมทำให้คนมองไปว่า ก่อนหน้านี้
รัฐบาลหมกเม็ดข้อมูล พอความแตกโดนจับได้
ถึงได้ยอมแบไต้ออกมา ยิ่งส่งผล

ต่อวิกฤติศรัทธาให้ดังเลวลงไปอีกกว่าเดิม

จะเห็นว่า ไม่ว่าจะเดินหมากทางไหน
ก็โดนกินทั้งนั้น ต่อให้เอาเงิน 2.6 แสนล้าน
บาทมาคืน ก็ไม่มีหวังจะได้ความเชื่อมั่นคืน
มาอีกต่อไป วันวานที่แสนหวานได้กลายเป็น
อดีตไปแล้ว

หากมองในแง่ดี เหตุการณ์นี้ทำให้เห็นว่า
สื่อมวลชนยังสามารถทำหน้าที่เป็นแสงสว่าง
ส่องไปยังมุมมืด เพื่อให้เห็นอะไร ให้เห็นว่าใคร
เป็นใคร ได้อย่างน่าชื่นชม สังคมเองก็คงจะได้
เรียนรู้บทเรียนที่สำคัญเกี่ยวกับการทำงานของ
รัฐ สำหรับหลายคน ความเข้าใจนี้ จะมีผลต่อ
การตัดสินใจลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งครั้ง
ต่อไป ด้วยเหตุนี้ ตัวเลข 15 ล้านซึ่งเป็นตัวเลข
ในวันวาน อาจไม่ใช่ตัวเลขทางการเมืองที่แท้
จริงของวันนี้ และไม่ใช่จุดอ้างอิงที่ดีสำหรับ
อนาคตของรัฐบาลด้วยเช่นกัน